

En arealmæssig udvidelse, som ikke er uvæsentlig, kræver således en tilladelse i henhold til stk. 1, og f. eks. etablering af bundfældnings- og klaringsbassin vil i almindelighed også kræve en godkendelse.

Bestemmelsens 2. pkt. er overført i realiteten uændret fra den nuværende § 43, stk. 2.

Bestemmelsen, der blev indsat af folketingsudvalget under behandlingen af 1972-loven, undtager fra tilladelsesordningen arbejder i henhold til de vandløbsregulativer, der var gældende, da reglerne om offentlige vandløb i § 43 trådte i kraft den 1. september 1972. Arbejder, som udføres på grundlag af senere regulativbestemmelser, og som medfører indgreb i vandløbets åbne forløb, er således ikke omfattet af undtagelsesbestemmelsen. Det samme gælder arbejder, som udføres på grundlag af ældre vandløbsregulativer, som ikke længere er i overensstemmelse med de faktiske forhold. Med hensyn til andre arbejder, der medfører indgreb i vandløbs åbne forløb, og som udføres på grundlag af regulativmæssige bestemmelser, der hidrører fra tiden før 1. september 1972, forudsættes, at disse ikke gennemføres, uden at der er foretaget en bedømmelse af de naturfredningsmæssige konsekvenser.

Spørgsmålet om en hensigtsmæssig udformning af vandløbsregulativer, således at de naturfredningsmæssige hensyn indgår heri, forventes i øvrigt taget op i det af miljøministeriet nedsatte vandløbsudvalg, jfr. bemærkningerne herom i det følgende.

ad stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 2 indebærer en inddragelse af private vandløb og moser under den hidtidige godkendelsesordning.

Reglen skal ses i snæver sammenhæng med bestemmelserne i forslaget til § 43, stk. 4, hvorefter der kan gennemføres en nærmere afgrænsning af, hvilke kategorier af de nævnte vådområder, der skal være omfattet af godkendelsesordningen.

I denne forbindelse bemærkes, at det er miljøministeriets hensigt med hjemmel i § 43, stk. 4, at udstede nærmere regler for afgrænsningen af, hvilke private vandløb samt moser, der bør være omfattet af kontrollen i medfør af § 43, stk. 2.

I øvrigt bemærkes følgende om de enkelte led i bestemmelsen:

Hidtil har private vandløb alene været omfattet af godkendelsesordningen, i det omfang de gennemstrømmede og på denne måde udgjorde dele af søer, eller hvis der var tale om anlæg af dambrug.

Efter forslaget inddrages imidlertid principielt alle *private vandløb* under godkendelsesordningen, således at ændringer i sådanne vandløbs åbne forløb kræver tilladelse fra amtsrådet eller hovedstadsrådet.

Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger ovenfor, hvor det bl. a. er fremhævet, at der gør sig de samme naturfredningsmæssige betragtninger gældende, hvadenten der er tale om et offentligt eller et privat vandløb. Der er således ingen grund til ikke at ligestille private og offentlige vandløb i naturfredningsloven. Hertil kommer, som anført ovenfor, at de private vandløb ofte udgør de øverste dele af vandsystemerne, som biologisk er særligt værdifulde.

Også i anden lovgivning er private og offentlige vandløb i øvrigt i mange henseender ligestillede, f. eks. i relation til miljøbeskyttelsesloven. Men da de ferske vandes tilstand i biologisk og kemisk henseende i høj grad er afhængig af deres fysiske tilstand, er det ikke tilstrækkeligt at beskytte vandløb i forureningsmæssig henseende eller at bekoste rensningsforanstaltninger, hvis der ikke samtidig sker en beskyttelse af deres fysiske tilstand. Og en sådan beskyttelse kan ikke ske i tilstrækkelig grad i medfør af anden lovgivning, jfr. afsnittet herom ovenfor.

Endvidere bemærkes, at den hidtidige retstilstand har medført nogle faktiske uligheder. Således findes der i Bornholms amt ikke offentlige vandløb, hvorfor ingen vandløb i dette amt hidtil har været undergivet en umiddelbar beskyttelse i naturfredningsmæssig henseende. Omvendt har størstedelen af vandløbene i Sønderjyllands og Ribe amter været omfattet af den hidtidige godkendelsesordning, idet de fleste af vandløbene i disse amter er offentlige.

Endelig bemærkes, at det er forekommet mindre rimeligt, at den omstændighed, at et vandløb ændrede struktur efter vandløbsloven, f. eks. at det overgik fra at være offentligt til privat, medførte ændringer i relation til dets beskyttelse efter naturfredningsloven. I betragtning af, at ændringer af et vandløb på en given strækning kan medføre betydelige biologiske ændringer i andre dele af vandløbet, har denne retstilstand medført urimelige konsekvenser i flere tilfælde.

Private vandløb må forstås på samme måde som i vandløbsloven, idet dog også vandløb, som kun enkelt har interesse i, falder ind under begrebet. Afgrænsningen mellem vandløb og visse andre vådområder er i øvrigt ikke ganske skarp, f. eks. hvor der er tale om kilder og vældområder. Dette spørgsmål er dog i relation til § 43 u-